

Polešovskéj Prések

Polešovice / č. 1 / červen 2016 / CENA 20,- Kč

SLOVO STAROSTY

Vážení čtenáři Polešovského Présku, všechny Vás srdečně zdravím!

9. března 2016 byl zastupitelstvem schválen rozpočet městyse Polešovice na rok 2016. Zásadní položkou tohoto rozpočtu jsou především investiční výdaje, které bych Vám rád popsal a vysvětlil. Rozdělil bych tyto investice na 1. dotované a 2. z rozpočtu městyse Polešovice.

... pokračování na straně 5

Děti třetích tříd, otec Petr Souček a jáhen Jiří Luňák po slavnostní mši 1. svatého přijímání v kostele svatého Petra a Pavla v Polešovicích dne 22. května 2016

Šibřinky po cikánsku

Polešovská „25“

Výšlap „Zkratkou na Floriánku“

Fechtl cup Floriánka

Velikonoční košt vína na sokolovně

Ples Sdružení rodičů a přátel školy

Fašank

Z akcí Základní školy Polešovice

Účastníci setkání projektu eMM.tif

Úspěšní fotbalisté z 1. stupně.

Den Země 2015 u rybníka pod školou.

Slavnost předání ocenění v soutěži Světlo na cestu.

Velikonoční dílničky.

Výroba plastových šperků projekt 57.

Ze zápisu do první třídy.

Pokračování ze str. 1

Projekty, u kterých jsme žádali o dotaci, jsou celkem čtyři. Největším projektem letošního roku, co se týká objemu investic, je projekt pod názvem „Chodník u silnice III./4276, Salajka Polešovice“. Chodník bude kompletně rekonstruován od obchodu Jednota pod kinem až po bývalý hostinec na Salajce. Celková investice je dle projektanta necelé 4 mil. Kč. Žádost o dotaci byla koncem roku 2015 podána na Státní fond dopravní infrastruktury do Prahy. Celková dotace může být až do výše 85% uznatelných nákladů, zbylých 15 % jsou vlastní zdroje z rozpočtu městyse.

Do půli měsíce června bychom měli znát výsledek úspěšnosti našeho projektu v získání požadované dotace. Práce by měly začít okamžitě po úspěšném ukončení výběrového řízení a měly by být dokončeny do konce měsíce listopadu, aby se případná dotace vyúčtovala do konce roku. Chodník by měl být především bezbariérový a bezpečný, i s přihlédnutím na zrakově postižené občany, s povrchem ze zámkové dlažby.

Druhý projekt, u kterého jsme žádali o dotaci, je projekt pod názvem „Protipovodňová opatření městyse Polešovice“ s vypracováním protipovodňového plánu. Projekt se skládá z kompletní výměny bezdrátových rozhlasů za moderní s digitálním příjmem a navýšením počtu těchto rozhlasů. Dále bude na Polešovický potok v blízkosti čistírny odpadních vod umístěn ultrazvukový snímač výšky hladiny, se kterým bude dálkově komunikovat elektronický srážkoměr umístěný na obecním vodojemu. Tento systém bude dálkově automaticky propojen a v případě ohrožení mimořádnými srážkami při přívalových deštích budou občané rozhlasem, popř. SMS zprávou, okamžitě informováni o blížícím se nebezpečí. Rozpočet na tento projekt je 3 mil. Kč. Dotace je ve výši 70 %, 30 % jsou vlastní zdroje z rozpočtu městyse. Žádost o dotaci byla poslána na Státní fond životního prostředí. V těchto dnech už víme výsledky, které jsou již zveřejněny na webových stránkách fondu, a s potěšením musím říct, že nám dotace byla schválena, že náš projekt byl úspěšný. Jakmile obdržíme písemné rozhodnutí ze Státního fondu ŽP, zahájíme výběrové řízení, abychom získali co nejlepšího dodavatele celého systému, a práce potom mohou začít okamžitě.

Poslední dvě žádosti jsou již menšího rozsahu. A to nový závlahový systém pro fotbalové hřiště 1. FC Polešovice s vybudováním nového vrtu na vodu s následnou rekonstrukcí celé plochy trávníku. Celkový rozpočet je 1 mil. Kč. Žádost o dotaci ve výši 60% byla zaslána na Ministerstvo školství mládeže a tělovýchovy. Výsledek úspěšnosti získání dotace by měl být pravděpodobně znám do konce měsíce června. Práce na hřišti by začaly až koncem sezóny, tedy na podzim letošního roku.

Posledním projektem, kde jsme žádali o podporu ve formě dotace je Dětské hřiště na ploše za kabinami 1. FC Polešovice. Výsledky na stránkách Ministerstva pro místní rozvoj již byly zveřejněny a zatím jsme nebyli úspěšní a jsme evidováni jako náhradníci. Pokud vím, tak úspěšnost u tohoto programu rozvoje venkova bývá do 40%, protože je o ni velmi velký zájem, především od menších obcí. Ty mají větší šanci na tuto dotaci dosáhnout, protože mají podstatně menší obecní rozpočty a tím více bodů při hodnocení. Také počet žádostí několikrát převyšuje celkovou částku, jakou ministerstvo do tohoto programu pro daný rok poskytuje.

Co se týká investic přímo z rozpočtu městyse, je jich také několik. V první řadě je to pokračování celkové rekonstrukce silnice v ulici Míšky, která navazuje na ulici Suchý řádek. Tu jsme zrekonstruovali v loňském roce. V loňském roce byla na této ulici také provedena přeložka nadzemního vedení nízkého napětí a veřejného osvětlení na podzemní a je tedy nutné dodělat ještě opravu kanalizace v úseku 180 m. Dále odstranit staré obrubníky, osadit nové přejezdové obrubníky a na závěr položit nový asfaltový povrch. Práce by měly být dokončeny do konce července letošního roku. Celková rekonstrukce je za 3,2 mil Kč.

Další položkou v investicích je projekt na rekonstrukci střechy budovy Junák - stará školka na ulici Vinařské v celkové výši 1 mil. Kč.

V letošním roce také pokračujeme s výměnou starého veřejného osvětlení za nové moderní a hlavně mnohem úspornější LED diodové, v celkové výši 400 tis. Kč.

Další investicí je přeložka vysokého napětí v nové lokalitě Díly. Touto přeložkou můžeme dokončit prodej posledních dvou stavebních pozemků z celkových 29. Vznikla tady krásná lokalita nových rodinných domů, kterou kazí absence pořádné cesty. Ve vybudování místní komunikace nám totiž neustále brání a ztěžují 2 původní sousedé, kteří již po sedmé podali odvolání proti povolení vybudování přístupové cesty. To jsem ale trochu odbočil. Tuto přeložku řeší firma EON, takže jí bohužel nemůžeme nijak urychlit ani finančně ovlivnit. V rozpočtu jsme vyčlenili na tuto akci 700 tis. Kč.

V zimních měsících jsme pokračovali v dalších opravách kabin na hřišti 1. FC Polešovice. Je dokončena oprava místnosti domácích hráčů a rozhodčího. Vyměnili jsme rozvody elektřiny, vody a kanalizace. Opravili jsme kompletně sprchy. Došlo také k zateplení zadní stěny budovy. Celkový rozpočet je 250 tis. Kč a práce jsou již hotovy.

Již třetím rokem pokračujeme s postupnou opravou budovy úřadu městyse. Letos je to obřadní místnost. Dokončíme zateplení poslední severní štítovou stěnu budovy a ještě zbývá opravit sociální zařízení v prvním poschodí.

V průběhu roku provádíme samozřejmě také hodně oprav, úprav, vylepšení, která nejsou tak zásadního významu. Ale také tyto drobnosti zlepšují celkový vzhled našeho městyse. Jsme samozřejmě rádi, když si těchto maličkostí všimáte

.....
a pozitivně je oceníte, třeba poděkováním. Toto vaše poděkování, úsměv a milé slovo nám dodává chuť do další práce. I ta nejmenší úprava, jako je sečení travnatých ploch, květinová výzdoba, údržba keřů a stromů, má velký význam pro život všech občanů. Chceme se tu všichni cítit dobře.

Děkuji Vám za podporu a ocenění práce pracovníků městyse. Bohužel se najdou i jedinci, kteří tuto snahu svým jednáním kazí.

Ale takový je život, není to vždy procházka růžovým sadem...

Přeji Vám všem úspěšné, prosluněné nadcházející letní dny. Ať Vás sluníčko nabíjí jen pozitivní energií

Váš starosta Ing. Michal Zapletal

Zkratkou na Floriánku

30. 12. 2015 se konal první – zkušební – ročník výšlapu pod názvem „Zkratkou na Floriánku“. Trasa vedla od sokolovny, ke kapličky u Tučap, potom do Boršic, po cyklostezce do Stříbrnic (tam byla zastávka v hospůdce U tygra). Dále jsme šli kolem srubu a rybníku ve Vážanech V Loučkách a náš výšlap jsme zakončili pod rozhlednou Floriánkou, kde jsme si rozdělali oheň a opekli špekáčky. Počasí nám přálo, a tak nás vyrazilo 75. Do cíle nás dorazilo dokonce o 4 víc, protože se k nám u tučapské kapličky připojili 4 výletníci z Vážan, kteří pak s námi absolvovali celý zbytek trasy.

Šibřinky

Šibřinky se konaly tentokrát v rázu „po cikánsku“ a nechyběl tam ani Dežo s Eržíkou. Program, který nás všechny pobavil, a ve kterém zazněly písničky z muzikálu „Cikáni jdou do nebe“, připravila Leona Měšťánková s Martinou Konečnou. „Holky, děkujem... a už se těším, co si pro nás připravíte příště.“

Polešovská pětadvacítka

Počasí nám letos přálo, a tak 7. května vyrazilo z Polešovic na Smraďavku, Buchlov a zpět 144 turistů (i s pořadatelem nás nakonec bylo 150), z toho bylo 25 cyklistů. Pro některé náročná cyklotrasa vedla do Osvětiman, Na Pilu, na hrad Buchlov, přes Chabaně, Velehrad a Smraďavku zpět do Polešovic. Z cyklistů nás asi nejvíc zaujala Violka Drobilová, která celou trasu zvládla za doprovodu tatínka Richarda a jeho kamarádů. Nejstarší účastníci – František Uhlíř (roč. 1932) a Zdeněk Smělík (roč. 1935) - zvolili raději poloviční trasu na Smraďavku a zpět, a po jejím absolvování dorazili v pohodě domů. Jako již tradičně se na „pětadvacítce“ objevila skupina asi 20 turistů z Olomoucka, kteří se „25“ zúčastnili již po deváté, takže příští rok oslaví první desetiletí účasti.

*Za TJ Polešovice
Stanislav Uhlíř, předseda*

Dětský folklorní soubor Polešovjánek

Od nového školního roku zkouší děti v nové zasedací místnosti Úřadu městyse Polešovice v prvním patře. V současné době se schází každé úterý 19 dětí ve věku 4 – 10 let.

Koncem minulého roku byl Polešovjánek pozván k vystoupení ve Slovácké tržnici v Uherském Hradišti. Spolu s Drmolicemi zaujaly s dvouhodinovým programem. Předvedly pásmo Zabíjačka v pekle, zatančily, zazpívaly. Všem se líbilo povídání o adventních svících a vánoční příběh Co se Andělovi nelíbilo. Stejně jako při zpívání u vánočního stromu u nás na Městečku je doprovázela CM Oskeruša.

Po vánočních prázdninách se opět pustily pod vedením Michaely Orusinové a Dobromily Krysové do nacvičování nového pásma, které nazvaly U nás na dvorku.

S tímto pásmem děti z Polešovjánku zahájily v neděli 1. května 2016 Orelský den v areálu školního hřiště.

Ještě musím podotknout, i když je FS Polešovjánek jedním z pořadatelů Fašankové občůzky, letos se děti nezúčastnily, protože byly zrovna jarní prázdniny a mnoho rodin odjelo na hory. Zachránila to chasa, fašanková občůzka proběhla.

Také se letos neuskutečnilo již tradiční Dětské folklorní odpoledne v zažitém termínu, první květnové neděli. Nový termín bude včas oznámen, počítáme až někdy na podzim.

Děkujeme všem za podporu, zachovejte nám i nadále svou přízeň.

*Michaela Otrusinová, vedoucí
Kontakt: 605 720 084*

Ze života mateřské školy

Konec měsíce dubna v MŠ Polešovice byl pestrý. 23. dubna jsme slavili Den Země. Děti z motýlkové, sluníčkové a beruškové třídy si hned po svačince nasadily boty do terénu, batůžky a vydaly se po trase polešovských polí a vinohradů označené fáborky, kterou jim připravily nejstarší děti z třídy žabiček. S sebou do batůžku kromě sladkostí a ovoce na posílnění přibalily i odpadkové pytle a na cestě sbíraly odpadky, které lajdáci v přírodě zanechali. Svítalo sluníčko, a tak se procházka, při které děti plnily také různé úkoly, jako třeba poznávání jarních květín, ale také

třídění odpadů do různobarevných košů, náramně vydařila. „Děti, slyšíte, jak už zpívají ptáčci?“ „To oni nám asi, paní učitelko, děkují za to, že jsme udělali něco pro Zem, když ji čistíme od odpadků.“ Odměnou za splněné úkoly byl poklad ve formě dobrot a nálepek na tříděný odpad.

30. dubna se v naší ve školce rojili čarodějové a čarodějky. Zakončili jsme tak celotýdenní téma, které bylo zaměřeno na seznamování s nadpřirozenými bytostmi, povídání o tradicích a zvycích, čarodějnicích z pohádek a zejména také odstraňování strachu z nich. Děti měly na tento den připravené krásné kostýmy, jejichž přehlídka proběhla z důvodu špatného počasí v jednotlivých třídách. Zatančili jsme si, zahráli židličkova-

nou a poté už jsme vyrazili na zahradu naší MŠ, kde byla připravena stanoviště pro opravdické kouzelníky a čaroděje. Děti tak musely zvládnout hod koulí přes pavučinu, strefit pavouka, uvařit lektvar, naučit létat netopýra, přehodit pavoučí vlákno přes překážku či proletět slalom na koštěti. Děti dostaly na čarodějnický rej pamětní list a sladkou odměnu.

Bc. Lucie Friedlová

V měsíci červnu proběhnou na Úřadě městse Polešovice tyto akce:

- pasování dětí mateřské školy na prvňáčky
- vítání nových občánků Polešovic
- rozloučení žáků 9. třídy se základní školou.

HLEDÁME DOBROVOLNÍKY!

pro nově vznikající farní středisko pro Polešovice, Ořechov a Vážany

Kdo je to dobrovolník? Ten, kdo nezištně z vlastní vůle pomáhá druhému, zpravidla tomu, kdo není schopen své potřeby uspokojit sám. Takže vlastně každý, kdo pomáhá svým příbuzným, přátelům, známým, sousedům...

K čemu je tedy Farní středisko? Farní středisko by mělo sloužit jako zprostředkovatel mezi lidmi, kteří potřebují pomoc, ale nemají se na koho obrátit, a mezi těmi, kteří jsou ochotni obětovat kousek volného času podle svých možností pomoci druhým, klidně i cizím lidem.

Pro představu:

Oblasti, které by mohli být v naší farnosti potřebné

- pomoc v pečovatelském domě – strávení určitého času s klienty, doprovod na procházky atd.
- vyhledávání osamocených a starých lidí potřebujících pomoc
- doprovod či odvoz do k lékaři kostela na poutě nebo na vycházky
- technická a řemeslná pomoc osamělým a potřebným – př. sekání trávy, drobné opravy atd. (vhodné pro šikovné muže)
- doučování dětí (vhodná služba např. i pro studenty)
- doučování seniorů (pomoc s počítačem, telefonem, další elektronikou)
- tlumočení a překlady (pro jazykově vybavené dobrovolníky)
- předávání tradic, řemesel a zkušeností (nejen vyrábění adventních věnců)
- vzdělávací, informační a evangelizační činnost – přednášky a besedy na různá témata (rodina, manželství, výchova, zdraví...)
- založení klubu seniorů (prostor pro klidnou besedu, popovídání)
- přihlášení ke svátostem (popř. asistence)
- pomoc při styku s úřady (tiskopisy, kontakty, schůzky)
- sousedské návštěvy, duchovní podpora
- informace (konzultace) o činnosti a službách profesionální Charity popř. jejich zprostředkování

Jestliže by taková dobrovolnická služba (k tomu všemu, co už funguje a existuje) v naší farnosti měla vzniknout, je nejprve zapotřebí lidí ochotných se do ní zapojit. Pokud byste tedy měli zájem o podobnou činnost v rámci naznačených oblastí nebo jiných služeb, ozvěte se co nejdříve na níže uvedené kontakty.

Kontakt: 731 619 642, martina.jancarova@uhradiste.charita.cz

Co nového v základní škole

Vážení rodiče a spoluobčané,

nevím, jestli máte také ten dojem, ale tento školní rok běží opravdu pekelně rychle. Jedna událost stíhá druhou, akce střídá akci a než se nadějeme, máme tu málem konec školního roku. Dovolte mi, abych v tomto čísle Présku vzpomněl aspoň nejvýznamnější akce, které na půdě školy proběhly za posledních několik měsíců.

Na konci kalendářního roku jsme úspěšně zakončili několik projektů na podporu jazykového, technického a environmentálního vzdělávání. Díky těmto projektům jsme nakoupili knihy na podporu čtenářské gramotnosti na 1. stupni, 60 našich žáků strávilo týden v Německu a Anglii, vybavili jsme školní dílnu spoustou náradí pro žáky i učitele a vybavili jsme učebnu environmentální výchovy moderním vybavením v hodnotě téměř půl milionu korun. Současně běží mezinárodní projekt spolupráce škol podporovaný z programu Erasmus+, o kterém píšeme na jiném místě.

Hned po Novém roce proběhl lyžařský kurz pro žáky druhého stupně. Tentokrát se konal v lokalitě Kasárna na moravsko-slovenském pomezí. Při letošní teplé zimě panovaly obavy ze sněhových podmínek, ale nakonec se lyžovat dalo a žáci si sněhových radovánek užili do sytosti. Nikdo se nezranil a utužil se žákovský kolektiv, takže akci hodnotíme jako velmi úspěšnou.

Ke svátečním okamžikům v našem školním životě rovněž patří každoroční ples pořádaný Sdružením rodičů ZŠ Polešovice. Ples je pokaždé skvěle zorganizován a opět se vydařil. Deváťákům to jako vždy velmi slušelo a chvíle radosti se střídaly s dojetím, které k dospívání neodmyslitelně patří. Děkujeme všem oporám ze sdružení rodičů za podporu a zápal, se kterým ples organizují.

Počátkem února se konal zápis žáků k plnění školní docházky. K dnešnímu dni máme přijato 32 nových prvňáčků a těšíme se na dvě první třídy. To, že dáváte děti do naší školy, je zavazující. Děkujeme za projevenou důvěru a věříme, že svého zásadního rozhodnutí nebudete nikdy litovat.

Týden před Velikonocemi se konaly tradiční dílničky. Při této akci se snažíme předvést novinky ve škole, zorganizovat neformální setkání žáků, rodičů, prarodičů, učitelů a vůbec všech, kdo mají o školu zájem. Školní budova byla po několik hodin plná spokojených a usměvavých lidí. Akci hodnotíme jako velmi zdařilou a jsme rádi, že jsme se s vámi mohli setkat.

V dubnu jsme si připomněli Den Země. V pátek 22. 4. absolvovali žáci prvního stupně veselý závod v okolí školy, během něhož plnili úkoly zaměřené na ochranu přírody, zdravotědu i tělesnou zdatnost. Třídy druhého stupně pod vedením třídních učitelů pomáhaly s jarním úklidem obcí Vážany, Tučapy a Polešovice. Nebudete tomu věřit, ale každý rok se najde po vsích dost odpadků na to, aby měla taková akce smysl.

V posledních měsících jsme zaznamenali celou řadu úspěchů v nejrůznějších soutěžích. Za největší úspěch považují 3. místo Kateřiny Kolářové v krajském kole

olympiády v anglickém jazyce. Deváťáčka Katka bodovala též v olympiádách z německého a českého jazyka. V matematických soutěžích vybojovali třetáci Jáchym Kubiš 23. místo a Veronika Doležalová 66. místo ve Zlínském kraji. V jejich kategorii „Cvrček“ se účastnilo 7554 žáků, takže jsou oba v nejlepší procentu! V Klokánkovi vybojoval Kristián Zelina ze čtvrté třídy 103. místo v kraji z celkového počtu 7634 malých matematiků v kategorii 4. a 5. tříd. Úspěchy sklízíme také na sportovním poli. Ve fotbale, florbale nebo atletice patříme k respektovaným soupeřům a obávají se nás i týmy sportovních škol.

Pro mimořádná ocenění se jezdí do Prahy. 25. dubna převzal ocenění za první místo v celorepublikové soutěži „Světlo na cestu“ žák osmé třídy Marek Nožička. Cenou je exteriérová lampa ve tvaru pastelky – loga naší školy - podle Markova návrhu, která bude stát před budovou školy. Pro cenu si jel Marek spolu se dvěma spolužačkami do Poslanecké sněmovny Parlamentu ČR. Děkujeme za vzornou reprezentaci a těšíme se na slavnostní odhalení nové lampy.

Jen o den později se v Praze v prostorách kláštera Emauzy praly tři žákyně páté třídy Klára Koryčánková,

Kateřina Filípková a Hana Svobodová v národním kole soutěže ve finanční gramotnosti. Celá soutěž je velmi prestižní, o čemž svědčí např. zahájení národního kola guvernérem České národní banky. Pro holky to byl jistě nevšední zážitek a pro naši školu velký úspěch.

Aby toho nebylo málo, chystají se za odměnu do Prahy také žáci čtvrté třídy, kteří uspěli v soutěži Rádía Junior a byli pozváni na návštěvu do Českého rozhlasu, kde by měli také vystoupit.

V tomto duchu bychom mohli pokračovat dále. Akcí je opravdu mnoho. Žáci i učitelé jsou zapálení do práce a to je potěšující stav. Není to tak, že pro různé akce zanedbáváme výuku. Každá taková událost či soutěž má svůj vzdělávací cíl a smysl a žáci se toho spoustu naučí, aniž si to uvědomují. Na druhé straně řešíme samozřejmě celou řadu každodenních problémů a starostí, které s sebou učitelská práce nese. Snažíme se ze všech sil pomoci žákům s jejich strastmi, ať již se týkají čehokoli. Snažíme se mít rodiče na své straně a v zájmu žáka přizpůsobovat vzdělávací proces tak, abychom byli schopni maximálně využít potenciál žáků k jejich všeobecnému rozvoji.

Hodně se poslední dobou mluví o inkluzi, společném vzdělávání všech žáků bez ohledu na jejich omezení. Troufám si říci, že pro nás to od 1. září nebude znamenat velkou změnu, jelikož spoustu inkluzivních opatření

aplikujeme již nyní. Otázkou je, kolik toho můžeme ještě po učitelích chtít? Vzdělávání je náročná a nekonečná práce. Společným úsilím žáka, školy a rodičů je možno dosáhnout velkých pokroků, ale také lze mnoho pokazit a zanedbat. Od nového školního roku budeme mít pro svou práci nový právní rámec, a i když není zcela jasné, jak to bude v praxi vypadat, věřím, že budeme schopni lépe podporovat děti s omezeními i nadáním a lépe ohodnotit náročnou práci učitelů, kterou s sebou inkluze přináší.

V uplynulém období jsme ovšem také zaznamenali jednu velkou personální změnu. Náš oblíbený kolega a výborný učitel Tomáš Kordula odešel na ředitelské místo do Boršic. Zanechal za sebou velký kus práce a nebude snadné jej nahradit. Celý kolektiv školy mu tímto přeje mnoho úspěchů v nové práci a takovou podporu zřizovatele a rodičů, jakou cítíme v Polešovicích.

Co říci závěrem? Práce ve škole nikdy nekončí. Produkty našeho snažení odcházejí dále do života a přichází nový „neotesaný“ materiál. Ve škole se každodenně děje s vašimi dětmi obrovská proměna. Máme velkou zodpovědnost za budoucnost naší krásné obce a celé společnosti. Děláme, co můžeme, a proto nám, prosím, držte palce, ať se dílo daří.

Děkujeme

Radim Pikner, ředitel

Základní škola Polešovice ve společnosti prestižních evropských škol

Sotva byl v létě loňského roku úspěšně ukončen dvouletý mezinárodní projekt Partnerství škol Comenius s názvem **Let's Explore Europe**, v rámci kterého poznalo krásy Turecka a Maďarska 36 našich žáků a 10 učitelů, už se rozběhl projekt další.

Tentokrát jsme se dostali v rámci programu Erasmus+ do společnosti elitních škol z Lotyšska, Slovenska, Turecka a Rumunska. Projekt s názvem **e-Management of multidisciplinary projects for secondary schools**

e-Management of Multidisciplinary Projects for Secondary Schools
Romania · Czech Republic · Latvia · Slovakia · Turkey
Erasmus+

má za cíl srovnat vzdělávací systémy zúčastněných zemí a na příkladech řešení společných problémů mladých lidí, jako je například zdravý životní styl, kyberšikana nebo předcházení stresu, vytvořit program, který bude

Erasmus+

kvalitně vzdělávat žáky v této problematice. První setkání proběhlo za účasti tří našich učitelů koncem října v tureckém Kocaeli. Další setkání se konalo začátkem prosince v další turecké soukromé škole v Samsunu na břehu Černého moře.

Od 3. do 7. května 2016 se sjeli zástupci zúčastněných škol k nám do Polešovic. Většinou přijeli z každé země 2 učitelé a 5 žáků, celkem se setkání zúčastnilo 47 cizinců. Z naší strany bylo zapojeno kolem třiceti žáků sedmé a osmé třídy a do různé míry téměř všichni učitelé. Všechna jednání probíhala v anglickém jazyce, ale zájemci si mohli procvičit i ruštinu nebo slovenštinu. Během celého týdne probíhaly pracovní semináře za účasti žáků i učitelů. Naše škola připravila pro žáky také sportovní a environmentální aktivity. Navíc jsme se snažili seznámit návštěvníky s obcí Polešovice a nej-

bližším okolím. Byli jsme přijati panem starostou, navštívili jsme mateřskou školu, která se všem velmi líbila stejně jako naše školní budova, prohlédli jsme si zámek v Buchlovicích i Archeoskanzen Modrá.

Hlavním přínosem pro naši školu, mimo výše zmíněného vzdělávacího programu, je poznání jiných vzdělávacích systémů, vybavení škol, nároků kladených na žáky a na učitele, zavádění moderních technologií do výuky a v neposlední řadě setkání se žáky z jiných zemí, navázání přátelství, odbourání předsudků a procvičení angličtiny.

Velká část dětí byla ubytována v rodinách našich žáků. Je to varianta organizačně náročnější, než bydlení v hotelu, ale pro žáky jistě přínosnější. Všem hostitel-

ským rodinám děkujeme za významnou pomoc a bezvadnou spolupráci. Pro všechny zúčastněné školy to znamenalo velkou úsporu projektových prostředků. Děkuji též všem zapojeným žákům za vzornou reprezentaci a učitelům za vzornou organizaci a nadšení, se kterým k celé akci přistoupili.

Projekt potrvá do srpna 2017 a je financován Evropskou unií v rámci programu Erasmus+ KA2. Erasmus+ je nový vzdělávací program Evropské unie na období 2014–2020, který podporuje spolupráci a mobilitu ve všech sférách vzdělávání, v odborné přípravě a v oblasti sportu a mládeže.

Radim Pikner, ředitel

ZE ŽIVOTA STŘEDISKA JANTAR

Tříkrálová sbírka

9.1.2016

Stalo se již tradicí, že začátkem ledna vycházejí do ulic členové našeho skautského střediska jako koledníci, aby přinášeli lidem radost a koledovali pro ty nejpotřebnější.

Pro sociální aktivity se v naší obci vybrala částka

Kč 55 773,--

Děkujeme za finanční pomoc všem dárcům, koledníkům, vedoucích skupinek, představitelům městyse, bez kterých by nebylo možné zajistit zdárný průběh celé akce v rámci Zákona o veřejných sbírkách.

Letošní výtěžek sbírky bude použit na přímou pomoc občanům v nouzi na Uherskohradištsku a na sociální a zdravotní projekty Oblastní charity Uherské Hradiště.

výsledek TKS městyse Polešovice	KČ
2016	55 773,00
2015	49 840,00
2014	42 649,00
2013	43 388,00
2012	43 918,00
2011	37 259,00

RIKITANŮV MEMORIÁL

6. 2. 2016

Začátek měsíce února je pro spoustu členů Junáka v okrese Uherské Hradiště symbolem zimního závodu

dvoučlenných hlídek – Rikitanova memoriálu. Tento rok se konal již 26. ročník a od ranních hodin počasí naznačovalo, že to bude velice soupeřivá sobota. Bezvětrné počasí, bez sněhu a slunečno, co víc si přát. K zimním závodům patří sníh, ale kde tomu byl konec...

Na Staré Hutě se sjelo 112 závodníků, což je 56 hlídek, v různých věkových kategoriích. Sestavy trochu prořídly kvůli termínu jarních prázdnin, o to víc bylo šancí na první místa, oproti loňsku chybělo přes 30 závodníků. Nemalým počtem se účastnili i pořadatelé a dospělí vedoucí na pomoc v lese na trati. Celkem závod čítal přes 150 lidí. Každá hlídka vybíhá na trať značenou bílou nebo červenou barvou a na stanovištích plní různé úkoly, mezi něž patří vysílání a příjem Morseovy abecedy, uzlování, rozdělávání ohně, odhad vzdálenosti a výšky, Kimova hra na paměť, hod na cíl, práce s busolou a azimuty, zdravotvěda, poznávání přírody, atd. Důležité jsou nejen body získané v závodě, ale i čas, za který hlídka celou trať uběhne. Zvítězili všichni, kteří na závod jeli, porazili nejen sami sebe ale i počasí a nástrahy přírody. Ti nejméně si pak odvezli putovní pohár, který za rok zase vrací.

Nejlepším umístěním v kategorii skautek za Polešovice byla hlídka Zuzana Vlachynská a Adéla Zemánková, která obsadila krásné třetí místo z desetičlenné konkurence ostatních hlídek v jejich kategorii.

Hlídka vlčat Tomáš Hyjánek a Kristián Solowski skončila 4. z 10 hlídek.

Hlídka skautů Lukáš Harenčák a David Lubojacký skončila 4. z 11 hlídek.

Putovní pohár letos nedovezl nikdo, zato si dovezli spoustu zážitků a zkušeností d dalších závodů a na cestu po své „skautské“ stezce.

VÍTÁNÍ JARA

20. 3. 2016

Březnové počasí umí pěkně potrápít a není náhoda, že se akce odkládá z neděle na neděli. Letos byl ale březen kratší díky Velikonocům, proto jsme vsadili na třetí březnovou neděli a nezbývalo, než se nechat překvapit, jak to dopadne.

Kolem 14hod. odpoledne se na Skale u vodojemu začal rozléhat povyk dětí, počasí nezlobí, zájem bude!

Sešli jsme se rychle a akce mohla být zahájena. Nejprve bylo potřeba prohledat okolí a přinést Jaro v podobě smrkové větvičky s barevnými mašlemi. Pro skupinu bezmála 30 dětí to byla velmi rychlá akce, za chvíli už se ozýval křik „mááám!“. Pak si každý zkusil z přírodních materiálů vytvořit svoji Moranu, která se obřadně spálila.

Následovaly pohybové hry a zkouška dovedností v kotoulu. Pro velkou účast začala druhá polovina dětí opékat špekáčky, abychom se u ohniště vystřídali.

Na závěr se všichni rozběhli posbírat poklad z různých druhů bonbonů. Jako na zavalanou se protrhla obloha a vysvitlo slunko. Nejvyšší čas udělat společnou fotku a rozejít se domů, unavení, ale spokojení z prožitku hezkého odpoledne.

DRMOLICE z Polešovic

Rok 2016 jsme zahájily NOVOROČNÍM KONCERTEM. Ten se uskutečnil 9. ledna v kostele sv. Petra a Pavla v Polešovicích. Byla to pro nás velká akce, na kterou jsme si pozvaly hosty – mužský sbor z Mutěnic pod vedením Mgr. Josefa Ilčíka a komorní orchestr Jana Noska z Hodonína pod vedením dirigenta Davida Herzáňe. Krásný zážitek nejen pro nás účinkující, ale i pro mnohé diváky, kteří nešetřili chválou a velkým poděkováním. Věřte, že je zážitek si zazpívat v tak nádherném akustickém prostoru našeho kostela při doprovodu 25členného komorního orchestru. Celý koncert jsme zpívaly ještě v neděli 10. ledna v kostele ve Vracově.

Po náročném roce 2015 plném akcí k našemu 15. výročí založení souboru a Novoročním koncertu jsme si naordinovaly „folklorní prázdniny“. Drmolice nebylo moc vidět, ani slyšet, ale nemyslete si, neulehly jsme k zimnímu spánku. Věnovaly jsme se archivaci dokumentů, fotografií a trošku jsme bádaly a pátraly v naší polešovické historii. Této činnosti se věnujeme pravidelně a chtěly jsme také přispět do nově zakládané Folklorní akademie (více na www.folklorni-akademie.cz). Je to nový web, na kterém bude možné najít něco málo z historie jednotlivých obcí, písničky, kroje, tance, zvyky, fotky,

JARNÍ ÚKLIDOVÁ BRIGÁDA MĚSTYSE

v průběhu dubna

Co by to bylo za rok, kdyby se stalo, že by nebylo co uklízet kolem Polešovic? Možná by to byl sen, ale realita je každoročně naprosto jiná. Myslivecké sdružení a polešovští skauti se opět rozešli kolem cest a mezí, aby ulovili pár odpadků, které se zde od loňského dubna nahromáždily. Odpadky se tu nevezly jen tak náhodou, že by spadly z nebe. Zanechali je tu lidé s nízkým pudem k pořádku a úcty ke svému okolí.

Vlčata se vždycky ptají: „a proč si to ti lidé neberou domů?“. Otázka, nad kterou zůstává rozum stát, jak dětem, tak dospělým. Stane se, že někomu něco vypadne z batohu, z auta, uletí sáček, ale najít v příkopě pneumatiky nebo lednici, to je vždycky zážitek.

Na druhou stranu, kdyby těchto situací nebylo, nezískali bychom zkušenosti, které nás posunují dál. Schopnost poznávat krajinu a kouty, kam se obvykle nedostaneme, zamyšlení se co je správné a co už není, tolik potřebný pohyb a děti vždycky čeká odměna za jejich snahu.

Proto se budou Skauti opět těšit na příští rok, co je kolem cest a mezí překvapí, tak snad to bude něco originálního.

Středisková rada

videa, pověsti, dětské hry. Jak napsal jeden z autorů této myšlenky – Vlastimil Ondra z Nivnice (učitel, muzikant a nadšený folklorista) – cílem webu Folklorní akademie je aktivně pomoci tomu, aby k předávání lidové kultury docházelo opět hlavně doma v rodině „v kuchyni u stolu“. Snem je, aby se poklad naší ústní lidové slovesnosti dostával dříve než na podia a folklorní festivaly, v první řadě zpět do rodin a byl využit pro chvílky, které spolu rodiče a děti mohou prožívat.

Najděte si i vy dospěláci čas, podívejte se na tento web, a možná najdete něco zajímavého pro vás i pro vaše děti. Třeba se naučíte zazpívat nějakou novou písničku, objevíte zajímavou hru, přečtete dětem místní pověst nebo si prohlédnete fotky či videa, které pro vás budou inspirací k rodinnému výletu.

Jaro jsme zahájily mytím oken na faře v Polešovicích a znovu pilně zkoušíme, protože s písničkou vyrazíme „do světa“. V červnu jedeme zpívat do Sádku u Třebíče a 23. června nás čeká zpívání na Dnu charity ve Veselí nad Moravou. Na setkání s vámi – doma v Polešovicích – při Vinařských slavnostech 20. srpna 2016 se těší

Dobromila Krysová a Drmolice

Hasiči

V letošním roce jsme měli první zásah ve Vážanech při požáru bowlingové dráhy v patře nad hospodou. Na místě jsme byli jako první, provedli jsme průzkum a lokalizaci požáru. Posléze ve spolupráci s HZS Zlínského kraje jsme za pomoci termokamery provedli dohašení skrytých ohnisek.

V sobotu 14.5. 2016 se naši členové Sboru dobrovolných hasičů podíleli na organizaci Fechtl cupu Florián-

ka, který byl zařazen do Slovákckého poháru. Zajišťovali jsme zde zdravotnickou pomoc, požární ochranu a také bufet. O přestávce měli závodníci také možnost zúčastnit se jízdy zručnosti. I přes počáteční nepřízeň se počasí nakonec umoudřilo a celá akce se vydařila a obešla se bez nutnosti našeho zásahu.

V letošním roce plánujeme další tři akce. Z těchto akcí je nejbližší 1. ročník Polešovské lávky, která bude 11. 6. 2016 na rybníku v Polešovicích. Na letošní ročník plánujeme rozšíření programu o další disciplíny. Poslední sobotu letních prázdnin 27. 8. 2016 bude na školním hřišti ukončení prázdnin s hasiči, kde bude pro děti připraven bohatý program s různými soutěžemi, disciplínami a ukázkami. Letošní kalendář akcí zakončíme na sv. Mikuláše opět akcí pro děti.

ORELSKÝ DEN V POLEŠOVICÍCH

V neděli 1. 5. 2016 pořádala jednota Orla Polešovice orelský den župy Velehradské, který byl zahájen mší svatou ve farním kostele. Po mši se všichni sešli na multifunkčním areálu za školou.

Slavnostní odpoledne zahájil místostarosta župy velehradské a předseda kulturní rady br. Petr Brhel písní O zdroji pravdy, dobra všech krás. Po orelské modlitbě přivítal vzácné hosty - starostu Orla ČR br. Ing. Stanislava Juránka, starostu župy Velehradské br. Josefa Častulíka, místostarostu župy Ing. Antonína Gazárka, starostu městyse Polešovice Ing. Michala Zapletala a starostu jednoty Polešovice br. Víta Bartošíka.

Starosta Orla br. Juránek pozdravil přítomné a předal vyznamenání starostovi župy br. Častulíkovi za vynikající práci pro Orla.

Následoval bohatý kulturní a sportovní program. Zahájení si připravily děti z Polešovjánku pod vedením p. Michaely Otrusinové s pásmem Na dvorku v doprovodu cimbálové muziky Oskoruša. Vystoupila i polešovská scholička Hrozénky, který vede Mgr. Jitka Strážníková, a sklídila velký úspěch.

Celý pořad, který uváděl br. Brhel, byl koncipován na téma Lásky, a jelikož děti měly vyhlášenou výtvarnou soutěž na téma Srdce pro tebe, vkládal mezi jednotlivá vystoupení duchovní promluvy o Lásce.

K prvnímu máji, měsíci lásky, nechyběla ani známá báseň Máj v podání ses. Marie Verbíkové.

Současně s kulturou probíhaly sportovní dovednosti. Jednota Valašské Klobouky zorganizovala soutěž v letním biatlonu, jednota Vnorovy fotbalové dovednosti a na závěr odpoledne se odehrál volejbal Slovácko versus Valaši.

Na pódiu probíhala další kulturní vystoupení jednot Kunovice, Domanín, Moravský Písek. Staré Město si připravilo cvičení s dětmi, kterým chtěla popřát ma-

minkám k brzkému svátku. Největší účast měla jednota Zlín, která předvedla ukázky aerobiku, vystoupil soubor Trnečka a taky schola z Jižních Svahů z kostela Panny Marie Pomocnice křesťanů. Jednota Vnorovy předvedla sportovní gymnastiku na zíněnkách. Mezi gymnasty byl i mistr republiky v gymnastice, jehož krásné výkony jsme obdivovali. Slavičín a Valašsko zastoupil soubor Slavičinské cěrky, který zazpíval známé lidové písně.

Byla vyhodnocena župní výtvarná soutěž, které se zúčastnilo 71 dětí. Bylo těžké rozhodovat o vítězích, protože srdíčka byla všechna pěkná, ať kreslená, háčkováná, z vosku nebo jiných technik.

Závěrem, než zazněla orelská hymna Vzhůru, Orle slovanský, poděkoval místostarosta župy br. Brhel a starosta župy br. Častulík, domácí jednotě za organizaci dne, otci Petrovi za odslouženou mši svatou, Městysi Polešovice, sponzorům, účinkujícím a samotným divákům za účast.

Zdař Bůh

ses. Marie Verbíková

MUČEDNÍCI VÍRY

Orel ve spolupráci s městysem Polešovice a farností uspořádali výstavu ze života dvou kněží, služebníků Božích Jana Buly a Václava Drboly. Výstava se uskutečnila v zasedací místnosti úřadu městyse a byla otevřena 24.4.2016 v 16 hodin za přítomnosti otce Petra Součka a jáhna Jiřího Luňáka. Tato putovní výstava, která putuje po celé naší vlasti, byla k vidění v Polešovicích do pátku 29.4.2016.

Při zahájení řekl pár slov o výstavě a blížícím se kanonizačním procesu dvou orelských mučedníků místostarosta župy Petr Brhel. 19. 12. 2015 byla v Brně na Petrově skončena diecézní fáze kanonizačního řízení. 18. 3. 2016 byla zahájena římská fáze beatifikačního řízení při kongregaci pro blahorečení a svatořečení.

Tito dva služebníci Boží Václav Drbola a Jan Bula byli v roce 1951 odsouzeni k smrti v inscenovaných soudních procesech a posléze popraveni. Stali se obětí komunistického režimu, kterému šlo o kriminalizaci kněží, ale zároveň o diskreditaci celé katolické církve.

Byli odsouzeni jako zločinci, přestože se trestných činů nedopustili. Jejich těla byla spálena, měli upadnout v zapomnění. Dnes na ně s úctou vzpomínáme a prosíme je o přimluvu.

Děkujeme všem návštěvníkům za finanční dar, který bude použit k dalšímu kanonizačnímu řízení, aby mohlo během následujících pěti let dojít k uzavření římské fáze, a dá-li Pán, k prohlášení našich služebníků Božích za blahoslavené mučedníky.

Strípky z cesty po Jižní Americe

Po přeletu do Brazílie na mě okamžitě dýchla jihoamerická atmosféra, neboť v Německu bylo před odletem asi 10°C pod nulou. Naproti tomu se počasí ve Fortaleze vyznačuje celoroční teplotou kolem 30° doprovázenou vysokou vlhkostí vzduchu, jelikož se nachází v tropickém podnebním pásmu.

Jean, u kterého jsem měl domluveno ubytování prostřednictvím internetu, mě vyzvedl na letišti asi kolem 17:00, tedy ihned poté, co mé letadlo přiletělo.

Cestou z letiště bylo možné slyšet ze vzdálených zákoutí ulic exotickou hudbu a na každém rohu vidět posedávat sluncem opálené Brazilce popíjející pivo a pozorující dění na ulici. Ulicemi se na mne doslova linula pohodová atmosféra.

Jelikož se Fortaleza nachází téměř na rovníku, slunce zde zapadá poměrně brzy a velmi rychle. Stejně rychle jako slunce, zmizeli do svých domovů také spoře odění Brazilci a ulice města se okamžitě změnila v šedivý a depresivní labyrint po okrajích lemovaný dvoumetrovými, grafity zkrášenými, zdmi, na jejichž vršcích se tyčily ozdoby v podobě ostnatých nebo elektrických drátů. Jean v ten okamžik přestal respektovat červenou barvu na semaforu. Měl jsem dojem, že tak činí z nepozornosti. Když jsem ho na to upozornil, tak se jen zasmál a vysvětlil mi, že ve Fortaleze se na červenou nezastavuje. Kdo zastaví, dál nejede (bude s velkou pravděpodobností přepaden). Zděšen Jeanovým chováním jsem se ho začal vyptávat na bezpečnost ve Fortaleze. Jean mi vysvětlil, že přepadení jsou na denním pořádku a že se zde stane kolem 2200 vražd ročně. Zpravidla jsou tyto vraždy páčány při různých přepadeních nebo obchodu s drogami a objasněnost této kriminality je pramalá. Většinu těchto trestných činů mají na svědomí mladiství.

Jeanův dům se příliš neodlišoval od ostatních, alespoň co se týkalo vzhledu z ulice. Dům byl ukryt za asi dvou a půl metrovou zdí, jež byla korunována hromadou žiletkového drátu. Vrata byla plechová. Taková nedobytná pevnost, pomyslel jsem si. Dům byl patrový, v horním patře byl Jeanův pokoj. V dolním patře žila jeho maminka se sestrou. Jak jsem se dozvěděl, Jeanův tatínek zemřel nedávno na roztroušenou sklerózu.

Hned první večer měl Jean v plánu jít na sraz s kamarády. Navrhl, abych se k němu připojil. Osobně se mi nikam příliš nechtělo, neboť jsem byl unavený z dlouhé cesty a druhý den jsem chtěl stopovat do Rio de Janeira, ale nakonec jsem pozvání přijal.

Jeanovi kamarádi se začali domlouvat, kam pojedou příští týden na karneval. Padl návrh jet do města Olinda. Když jsem se ptal, jaký je karneval v Olindě, řekli mi, ať jedu s nimi, že si pronajmou dům a složíme se na bydlení. Všichni, kteří se již karnevalu v Olindě zúčastnili, tvrdili, že karneval v tomto městě je neuvěřitelný, že je podle jejich názoru lepší než karneval v Riu, protože se jedná o „původní karneval“, který není zkažen masovou turistikou. A že dokonce i sami Brazilci z Ria jezdí užít si karneval do jiných měst.¹ Po tomto zjištění jsem změnil své plány a rozhodl se, že do Ria nakonec nepojedu a že pojedu s mými novými kamarády na karneval do města Olinda.

¹ Karnevaly probíhají v Brazílii každoročně v mnoha brazilských městech. Ty nejznámější jsou v Riu, Salvadoru a Olindě. Datum konání se rok od roku mění. Nejznámější část karnevalu v Riu je možné sledovat z tribun zvaných sambodrom. Za sledování průvodu se však platí (to byl taky důvod, proč jsem do Ria jet nechtěl).

.....

Protože mnoho Fortalezanů tráví karneval právě v Olindě, koná se ve Fortaleze předkarneval (asi o týden dříve než karneval v Olindě). O této skutečnosti jsem však nic nevěděl, zjistil jsem to až následujícího dne, kdy mi Jean řekl, že si někam vyrazíme.

Když jsme dojeli do centra města, ulice byly doslova přecpány lidmi a jezdila jimi pódia s kapelami, za nimiž se tlačily davy lidí, které vypadaly jako jeden živý pestrobarevný organismus, neboť rovnoměrně pochodovaly v barevném oblečení a všichni lidé harmonicky tančili do rytmu.

Asi hodinu jsme seděli v hospodě, která byla otce mého kamaráda Ferdiho ze Španělska. Po několika osvěžujících caipiriňách², jsme se všichni vydali do víru města. Celý večer jsme pochodovali v průvodu za vozem, na kterém hrála kapela a udávala rytmus celému tomuto zmatku a já jsem předstíral, že tančím. V duchu jsem se sám sobě posmíval, že nejspíš vypadám jako vůl. Přede mnou se celou dobu natrásala Brazílka jen v bikinách. Občas mi proto, i díky davu, který se za mnou tlačil, na ní „přistála ruka“. V Česku by mi asi dala facku. Zjistil jsem však, že tomu tak v Brazílii není. Když jsem na ni asi po čtvrté „neúmyslně“ sáhl, otočila se a řekla, že jsem milý, protože jsem ji neplácal po zadku. Chopil jsem se šance a okamžitě jí koupil pivo (chtěl jsem ji pozvat na caipiriňhu, ale nemohl jsem si zapamatovat název tohoto vynikajícího nápoje).

Asi po půl hodině tlachání jsem přišel na ďábelský plán: jít někam, kde budeme sami dva. Navrhl jsem jí tedy, ať se jdeme projít po pláži. Můj plán měl ale mezery. Protože pláže jsou dost nebezpečné, řekla, že má strach, že by nás někdo přepadl.

Kdybych se nemusel v její přítomnosti chovat alespoň trochu důstojně, tak bych asi s chutí nakopnul nejbližší pouliční lampu.

---

2 Caipirinha - nápoj z třtinového cukru, limety a cachacy . Chutí i složením se podobá mojitu.

Původ jména Polešovice

Jak přišly Polešovice k svému jménu? To bylo tak. Stávala tam kdysi tvrz pana Jana z Hory, Podlesov. Ten pán byl na poddaný lid velmi krutý. Když už to pod ním nemohli déle vydržet, utekli se do vedlejšího panství Dorštatů, kde byl pán velmi lidumilný a spravedlivý a neméně rekovný, takže Jan Podlesov si netroufal něco s ním začínat. Ale brzy zemřel, prý divnou smrtí, a hned pán z Hory přepadl Dorštáty, dobyl je a zpusťošil. Po staré osadě té na vyvýšeném svahu, vybíhající do „Bařin“, jak se podnes nazývají okolní luka, zbyly jen starožitné střepy, které se tu při polní práci občas vyorávají. To byl konec osady, již vedla „hradská“ (tj. stará hlavní silnice, na Slovensko se dodnes silnicím říká hradská) dále podle lesa Kladichova, při kterém stojí starobylý kámen, nazývaný lidem „staré mýto“.

Bylo-li dříve ubohým poddaným zle, měli nyní od pána hotové peklo. Až tu to nemohli dále snášet, jedné noci přepadli nic netušící tvrz, zlého pána ubili a do tmy dlouho svítila hořící tvrz. A tehdy od chalupy k chalupě letělo radostné volání:

„Nežije Podlesov více – nežije Podlesov více!“

Na těch místech potom byla založena vesnice a ta se nazývala Podlesovice. V pozdějších dobách se Podlesovice tak povznesly, že prý tam sídlil i biskup, který zde založil kostel. Když totiž velkomoravský Velehrad byl zničen, biskupské sídlo bylo přeloženo nejprve do Podivína, pak do Polešovic, jak již bylo jméno pozměněno, a teprve prý odtud roku 1063 do Olomouce. Ten starý kostel byl za válek husitských vypálen. Domu, ve kterém biskup podle pověsti sídlil, se říká dodnes „biskupský dům“.

Orelský den župy Velehradské na multifunkčním areálu

Vystoupení Polešovjánku

Jednota Zlín

Jednota Staré Město

Slavičinské cěrky

Starosta Orla ČR br. Ing. S. Juránek a starosta župy Velehradské br. J. Častulík

Děvčata z Domanína

Den matek v mateřské škole

Drmolice po Vánočním koncertu v kostele

Polešovjánek

Polešovjánek na otevírání Slovácké tržnice v Uherském Hradišti

Dětské rybářské závody

Drmolice ve Vracově

Vítězové – zleva – 2.místo Jarek Tichý, 1.místo Martin Jordán, 3.místo Dominik Bělovský

Stavební práce v Polešovicích

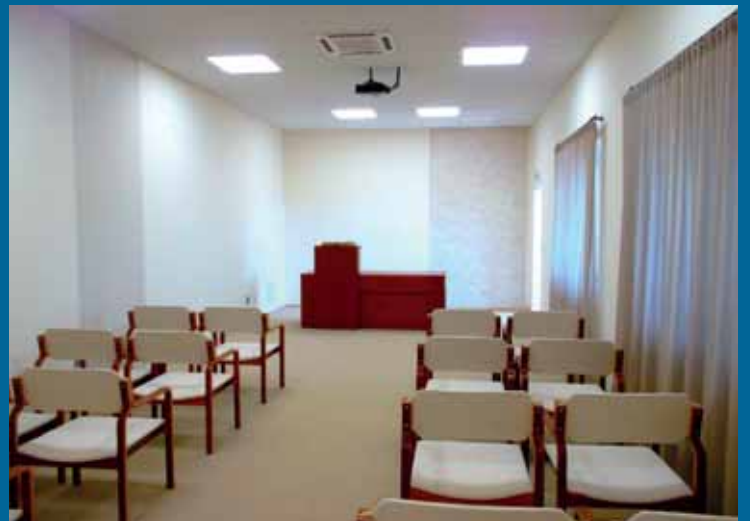
Obklad zdi Na Zábraní

Výkopové práce v Míškách

Rekonstrukce obřadní místnosti úřadu

Obřadní místnost těsně před dokončením

Oprava čistírny odpadních vod

